Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjätte avdelningen)

den 25 juni 2020*

”Växtförädlarrätt – Begäran om ändring av datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt för sorten Siberia av arten *Lilium L.* – Överklagande till växtsortsmyndighetens överklagandenämnd – Avvisning – Motiveringsskyldighet – Artikel 75 i förordning (EG) nr 2100/94 – Ett effektivt domstolsskydd – Artikel 67.1 och artikel 87 i förordning nr 2100/94 – Rättelse av uppenbara fel – Artikel 53.4 i förordning (EG) nr 874/2009”

I mål T-737/18,

Siberia Oriental BV, ’t Zand (Nederländerna), företrätt av advokaten T. Overdijk,

klagande,

mot

Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO), företrädd av M. Ekvad, F. Mattina och O. Lamberti, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående ett överklagande av det beslut som meddelades av CPVO:s överklagandenämnd den 15 oktober 2018 (ärende A 009/2017) om en begäran om ändring av datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt för sorten Siberia av arten *Lilium L.*

meddelar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av ordföranden A. Marcoulli samt domarna C. Iliopoulos (referent) och R. Norkus,

justitiesekreterare: handläggaren A. Juhász-Tóth,

med beaktande av ansökan som inkom till tribunalens kansli den 17 december 2018,

med beaktande av svarsinlagan som inkom till tribunalens kansli den 1 april 2019,

efter förhandlingen den 23 januari 2020,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Den 28 juli 1995 inkom klaganden, Siberia Oriental BV, med en ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt till Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO) enligt rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 60, s. 196). Ansökan registrerades med nummer 1995/0101.

2 Ansökan om växtförädlarrätt avsåg sorten Siberia som hör till arten *Lilium L.*

3 Klaganden angav i sin ansökan om gemenskapens växtförädlarrätt att denna sort hade salufördes för första gången inom Europeiska unionen i januari 1993. Det första nationella intyget om skydd för denna sort utfärdades i Nederländerna den 8 april 1993, före ikraftträdandet av förordning nr 2100/94.

4 I sitt beslut av den 2 augusti 1996 (nedan kallat beslutet om beviljande), beviljade CPVO gemenskapens växtförädlarrätt för sorten Siberia, i samband med vilket det fastställdes att detta skydd skulle upphöra den 1 februari 2018. Uppgiften om dagen för upphörande fördes in i det register över ansökningar om gemenskapens växtförädlarrätt (nedan kallat registret) som avses i artikel 87 i förordning nr 2100/94.

5 Klaganden begärde genom e-post av den 24 oktober 2011 att CPVO skulle ge upplysningar om den metod som myndigheten hade antagit år 1996 för att beräkna giltighetstiden för gemenskapens växtförädlarrätt beträffande sorten Siberia. CPVO gav klaganden de begärda upplysningarna genom e-post som skickades samma dag.

6 Skriftväxlingen mellan CPVO och klaganden om metoden för att beräkna giltighetstiden för sorten Siberia fortsatte under åren 2015–2017.

7 Den 24 augusti 2017 upprepade klaganden sin ståndpunkt att giltighetstiden för sorten Siberia först skulle ha beräknats enligt artikel 19 i förordning nr 2100/94. Enligt klaganden skulle CPVO därefter, enligt artikel 116.4 i denna förordning, dessutom ha minskat giltighetstiden genom att dra av perioden mellan den tidpunkt då sorten Siberia salufördes för första gången och dagen då nämnda förordning trädde i kraft. Klaganden begärde följaktligen att CPVO skulle ändra datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt för sorten Siberia genom att ersätta datumet den 1 februari 2018 med datumet den 30 april 2020.

8 CPVO fastställde, i sitt beslut av den 23 oktober 2017, att begäran om ändring av det datum för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt som hade förts in i registret för sorten Siberia inte kunde tas upp till prövning. CPVO ansåg, för det första, att den tvåmånadersfrist som föreskrivs i artikel 69 i förordning nr 2100/94 för att överklaga beslutet om beviljande redan hade löpt ut. Myndigheten ansåg, för det andra, att artikel 53.4 och 53.5 i kommissionens förordning (EG) nr 874/2009 av den 17 september 2009 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2100/94 i fråga om förfaranden inför Gemenskapens växtsortmyndighet (EUT L 251, 2009, s. 3) inte skulle tillämpas i det aktuella fallet, eftersom det inte fanns några språkliga fel, skrivfel eller uppenbara fel i CPVO:s beslut. Myndigheten framhöll, för det tredje, att det inte fanns någon rättslig grund för att ändra datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt i registret.

9 Den 23 november 2017 lämnade klaganden, enligt artikel 67 i förordning nr 2100/94, in ett överklagande av beslutet av den 23 oktober 2017 till CPVO:s överklagandenämnd. Överklagandet omfattade även en begäran om att det överklagade beslutet skulle rättas enligt artikel 70 i förordning nr 2100/94.

10 Genom beslut av den 8 december 2017 avslog CPVO begäran om att det överklagade beslutet skulle rättas enligt artikel 70 i förordning nr 2100/94.

11 Det muntliga förfarandet vid överklagandenämnden ägde rum den 24 september 2018. Vid sammanträdet gjorde klaganden bland annat gällande att dess överklagande kunde tas upp till prövning, i den del det grundades på artiklarna 67 och 87 i förordning nr 2100/94. Såsom rättslig grund för sitt överklagande åberopade klaganden även artikel 53.4 i förordning nr 874/2009 och CPVO:s skyldighet att ex officio rätta eventuella fel i registret.

12 CPVO:s överklagandenämnd avvisade överklagandet genom beslut av den 15 oktober 2018 (nedan kallat det angripna beslutet).

13 Överklagandenämnden ansåg först att överklagandet inte kunde grundas på artikel 67, jämförd med artikel 87, i förordning nr 2100/94, eftersom dessa bestämmelser, enligt nämndens mening, avser det ursprungliga införandet i registret av dagen för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt som beviljats och inte ändringen av ett sådant införande.

14 Överklagandenämnden fann därefter att överklagandet inte heller kunde grundas på artikel 53.4 i förordning nr 874/2009. Enligt nämnden är CPVO:s beslut av den 23 oktober 2017, genom vilket myndigheten avvisade begäran om ändring av upphörandedatumet, nämligen inte ett beslut som kan överklagas enligt artikel 67.1 i förordning nr 2100/94. I synnerhet är detta beslut inte ett beslut rörande införande i eller strykning av uppgifter i registret, i den mening som avses i artikel 87 i förordning nr 2100/94. Nämnden påpekade att samma bedömning skulle göras i fråga om påståendet att CPVO hade beslutat att inte utöva sin befogenhet att ex officio rätta eventuella fel i registret.

15 Efter att ha instämt i skälen i beslutet av den 23 oktober 2017 angav överklagandenämnden vidare att ett påstått fel vid beräkningen av datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt inte kunde anses utgöra ett uppenbart fel, i den mening som avses i artikel 53.4 i förordning nr 874/2009. Nämnden tillade att artikel 116.4 fjärde strecksatsen i förordning nr 2100/94 vid första påseende kunde tolkas på flera olika sätt.

16 Överklagandenämnden fann slutligen att överklagandet inte kunde tas upp till prövning av den anledningen att det hade lämnats in efter utgången av den tvåmånadersfrist som föreskrivs i artikel 69 i förordning nr 2100/94. Eftersom det hade fastställts att överklagandet inte kunde tas upp till prövning, avstod nämnden från att uttala sig om tolkningen av artikel 116 i förordning nr 2100/94.

Parternas yrkanden

17 Klaganden har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara det angripna beslutet, och

– ålägga CPVO att föra in datumet den 30 april 2020 i registret i stället för det upphörandedatum som för närvarande anges där.

18 CPVO har yrkat att tribunalen ska

– ogilla överklagandet, och

– fastställa att klaganden ska bära sina rättegångskostnader.

Rättslig bedömning

Upptagande till prövning

Huruvida sökandens andra yrkande kan tas upp till prövning

19 Klaganden har genom sitt yrkande begärt att tribunalen ska ålägga CPVO att i registret föra in datumet den 30 april 2020 i stället för det upphörandedatum som för närvarande anges där.

20 CPVO har i sin svarsinlaga hävdat att det andra yrkandet inte kan tas upp till prövning.

21 Det följer av fast rättspraxis att när ett beslut av CPVO:s överklagandenämnd har överklagats till unionsdomstolen är CPVO, enligt artikel 73.6 i förordning nr 2100/94, skyldig att vidta de åtgärder som krävs för att följa unionsdomstolens dom. Det ankommer därför inte på tribunalen att rikta föreläggande till CPVO, vilken det åligger att rätta sig efter domslutet och domskälen i unionsdomstolens domar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 februari 2019, Mema/OCVV (Braeburn 78 (11078)), T-177/16, EU:T:2019:57, punkt 29, se även, analogt, dom av den 11 juli 2007, El Corte Inglés/harmoniseringsbyrån – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, EU:T:2007:219, punkt 20 och där angiven rättspraxis).

22 Det andra yrkandet kan följaktligen inte tas upp till prövning, i den del det avser att tribunalen ska ålägga CPVO att ändra datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt för sorten Siberia, såsom detta datum har förts in i registret.

Huruvida hänvisningar till de argument som framförts inför CPVO:s organ kan tas upp till prövning

23 CPVO har gjort gällande att klagandens generella hänvisningar till de påståenden och inlagor som framställts i samband med förfarandet vid CPVO:s överklagandenämnd inte kan tas upp till prövning.

24 Tribunalen finner härvidlag, såvitt avser hänvisningen, i punkt 5.24 i ansökan, till bestämda punkter i de yttranden som klaganden hade avgett i det administrativa förfarandet vid CPVO, vilka yttranden klaganden för övrigt inte hade gett in i form av bilagor till ansökan, att de argument som det på detta sätt hänvisats till ska avvisas, eftersom de inte kan beaktas vid prövningen i sak.

25 Enligt artikel 21 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, som är tillämplig på förfarandet vid tribunalen enligt artikel 53 första stycket i stadgan, och artikel 177.1 d i tribunalens rättegångsregler ska en ansökan nämligen innehålla bland annat en kortfattad framställning av de grunder som åberopas. Dessa uppgifter ska vara så klara och precisa att svaranden kan förbereda sitt försvar och att tribunalen kan pröva talan. Detsamma gäller för varje yrkande, vilket ska förenas med grunder och argument, mot bakgrund av vilka såväl svaranden som tribunalen ska kunna avgöra om yrkandet är välgrundat. Av detta följer att de väsentliga, faktiska och rättsliga, omständigheter som talan grundas på, åtminstone kort men på ett konsekvent och begripligt sätt, ska framgå av innehållet i själva ansökan. Innehållet i en ansökan kan visserligen stödjas och kompletteras på särskilda punkter genom hänvisning till utdrag ur handlingar som bifogas ansökan, men en generell hänvisning till andra inlagor kan inte avhjälpa det faktum att väsentliga delar av den rättsliga argumentationen saknas, vilka skall återfinnas i själva ansökan. Liknande krav ställs när en anmärkning eller ett argument anförs till stöd för en grund (se dom av den 11 april 2019, Fomanu/EUIPO – Fujifilm Imaging Germany (Återgivning av en fjäril), T-323/18, ej publicerad, EU:T:2019:243, punkt 17 och där angiven rättspraxis). Dessutom åligger det inte tribunalen att i parternas ställe försöka söka efter relevanta uppgifter i de handlingar som dessa hänvisar till (se dom av den 9 mars 2018, Recordati Orphan Drugs/EUIPO – Laboratorios Normon (NORMOSANG), T-103/17, ej publicerad, EU:T:2018:126, punkt 24 och där angiven rättspraxis).

26 I förevarande fall har klaganden, i punkt 5.24 i ansökan endast hänvisat till ”punkt 4.4 i sin inlaga av den 23 november 2017 som avser saken i ärendet, samt till punkterna 3 och 4 i de sammanträdeshandlingar som gavs in vid sammanträdet den 24 september 2018” och understrukit att de argument som framförts i förfarandet vid CPVO:s överklagandenämnd även ska anses ingå i den argumentation som utvecklats i samband med det aktuella överklagandet. Förutom den omständigheten att den inlaga och de sammanträdeshandlingar som klaganden har hänvisat till inte har fogats till ansökan, kan den hänvisning som gjorts inte avhjälpa det faktum att väsentliga delar av den rättsliga argumentation som ska återfinnas i ansökan saknas.

27 Av det ovan anförda följer att hänvisningen, i punkt 5.24 i ansökan, till argumenten i de handlingar som klaganden hade gett in i det administrativa förfarandet vid CPVO inte kan beaktas vid prövningen av förevarande överklagande.

Prövning i sak

28 Till stöd för sitt överklagande har klaganden åberopat två grunder av vilka den första avser åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, i huvudsak genom en bristande motivering, och den andra avser åsidosättande av förordning nr 2100/94 eller av en rättsregel som gäller dess tillämpning, inklusive EU-fördraget och EUF-fördraget. Sökanden har bland annat hävdat att dess överklagande vid överklagandenämnden kunde tas upp till prövning.

29 Det finns anledning att först pröva den andra grunden och därefter den första grunden.

Den andra grunden: CPVO:s överklagandenämnd gjorde en felaktig rättstillämpning när den fastställde att överklagandet till nämnden inte kunde tas upp till prövning

30 Den andra grunden består av två delar genom vilka klaganden har bestritt CPVO:s bedömning att överklagandet inte kan tas upp till prövning.

– Den andra grundens första del: Åsidosättande av artikel 67, jämförd med artikel 87, i förordning nr 2100/94, och en begränsning av de rättsmedel som är tillgängliga för dem som är innehavare av gemenskapens växtförädlarrätt mot uppenbara fel

31 Klaganden har gjort gällande att överklagandenämnden begick ett fel när den ansåg att överklagandet inte kunde grundas på artikel 67, jämförd med artikel 87, i förordning nr 2100/94, eftersom dessa bestämmelser, enligt nämndens mening, avser det ursprungliga införandet i registret av dagen för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt som beviljats och inte ändringen av ett sådant införande. Klaganden har invänt att det genom överklagandenämndens resonemang görs en konstlad åtskillnad mellan den ursprungliga registreringen av dagen för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt och ändringen av en sådan registrering.

32 Det är enligt klaganden tydligt att beslutet om avslag på begäran om rättelse av datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt, såsom detta datum anges i registret, omfattas av begreppet ”införande i eller strykning av uppgifter i registret”, i den mening som avses i artikel 87 i förordning nr 2100/94. Enligt klagandens uppfattning leder det angripna beslutet till en orättvis begränsning av de rättsmedel som är tillgängliga för dem som är innehavare av gemenskapens växtförädlarrätt mot uppenbara fel som begås vid införandet av uppgifter i registret.

33 CPVO har bestritt klagandens argument.

34 Tribunalen erinrar om att rättssäkerheten ingår bland de allmänna principer som erkänns inom unionskapsrätten. Ett förvaltningsbeslut definitiva karaktär, som uppstår sedan en rimlig frist för att väcka talan löpt ut eller sedan rättsmedlen uttömts, bidrar till nämnda rättssäkerhet. Härav följer att det enligt unionsrätten inte krävs att ett förvaltningsorgan i princip är skyldigt att ändra ett förvaltningsbeslut som erhållit en sådan definitiv karaktär (dom av den 13 januari 2004, Kühne & Heitz, C-453/00, EU:C:2004:17, punkt 24, dom av den 12 februari 2008, Kempter, C-2/06, EU:C:2008:78, punkt 37, och dom av den 4 oktober 2012, Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, punkt 76). Fristerna för att väcka talan är dessutom avsedda att säkerställa rättssäkerheten genom att hindra att unionens åtgärder som medför rättsverkan kan ifrågasättas under obegränsad tid (dom av den 9 mars 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, punkt 16).

35 Det kan i förevarande fall konstateras att de rättsmedel som är tillgängliga samt de frister inom vilka ett överklagande kan ges in anges i förordning nr 2100/94.

36 Det föreskrivs nämligen i artikel 67.1 i förordning nr 2100/94 att ”[b]eslut som har fattats av [CPVO] enligt artiklarna 20, 21, 59, 61, 62, 63 och 66, liksom beslut rörande … införande i eller strykning av uppgifter i registret enligt artikel 87 … kan överklagas”.

37 Enligt artikel 69 i förordning nr 2100/94 ska ett sådant överklagande lämnas in skriftligen ”inom två månader efter det att beslutet meddelats om detta är riktat mot klaganden, eller om detta inte är fallet, inom två månader efter det att beslutet offentliggjorts …”.

38 Enligt artikel 87.2 e i förordning nr 2100/94 ska CPVO dessutom föra ett register över gemenskapens växtförädlarrätt i vilket bland annat dagen för gemenskapens växtförädlarrätts ikraftträdande och upphörande ska föras in efter det att gemenskapens växtförädlarrätt beviljats.

39 För det första följer det av vad som anförts ovan att ett överklagande, enligt artikel 67.1 i förordning nr 2100/94, jämförd med artikel 87.2 e i samma förordning, endast kan ske mot CPVO:s beslut, i samband med beviljande av gemenskapens växtförädlarrätt, i vilket datumet för skyddets ikraftträdande och upphörande fastställs. Det beslut från CPVO som bestreds vid överklagandenämnden, genom vilket klagandens begäran om rättelse hade avslagits, avses inte med dessa bestämmelser.

40 Det ska därefter erinras om att CPVO i sitt beslut av den 2 augusti 1996 beviljade gemenskapens växtförädlarrätt för sorten Siberia, i samband med vilket det fastställdes att detta skydd skulle upphöra den 1 februari 2018. Det är vidare utrett att klaganden hade kännedom om beslutet om beviljande i vilket det upphörandedatum som tvisten rör fastställdes och att klaganden inte lämnade in något överklagande inom de två månader som följde efter delgivningen av detta beslut. Klaganden har medgett, såväl i punkt 4.4 i sin ansökan som vid förhandlingen vid tribunalen, att den inte hade lämnat in något överklagande inom den frist som fastställts i artikel 69 i förordning nr 2100/94. Trots att klaganden hade kunnat angripa detta beslut enligt artikel 67.1 i förordning nr 2100/94 (se, analogt, dom av den 9 mars 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, punkt 24), utnyttjade klaganden inte de rättsmedel som var tillgängliga för den enligt förordning nr 2100/94 inom den tillämpliga fristen. Beslutet om beviljande vann följaktligen laga kraft vid utgången av den frist som hade fastställts (se, analogt, dom av den 9 mars 1994, TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, punkt 13).

41 I detta hänseende kan det inte vara tillåtet för klaganden att utverka att fristen för att lämna in ett överklagande börjar löpa på nytt genom att hävda att dess begäran om rättelse av den 24 augusti 2017 avser ”införande i eller strykning av uppgifter i registret enligt artikel 87 [i förordning nr 2100/94]”. En tillåtelse för klaganden att lämna in ett överklagande enligt artikel 67, jämförd med artikel 87, i förordning nr 2100/94, efter det att klaganden hade gett in en begäran om rättelse av datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt och efter det att CPVO hade avslagit denna begäran, skulle nämligen få till följd att den definitiva karaktären hos beslutet om beviljande påverkades. Varje

innehavare av gemenskapens växtförädlarrätt skulle då kunna kringgå den frist för att lämna in ett överklagande som föreskrivs i artikel 69 i förordning nr 2100/94 genom att efter det att denna frist löpt ut begära, såsom klaganden gjort, en ändring av registret och genom att överklaga CPVO:s avslagsbeslut. Ett sådant kringgående av fristen för att lämna in ett överklagande kan inte godtas (se, analogt, dom av den 21 mars 2014, Yusef/kommissionen, T-306/10, EU:T:2014:141, punkterna 54 och 55).

42 Det framgår visserligen av fast rättspraxis att förekomsten av nya och väsentliga omständigheter kan motivera att det begärs omprövning av ett beslut som inte har angripits inom föreskriven tidsfrist (se dom av den 21 mars 2014, Yusef/kommissionen, T-306/10, EU:T:2014:141, punkt 60 och där angiven rättspraxis). Klaganden har emellertid inte gjort gällande att det finns sådana nya och väsentliga omständigheter som skulle kunna stödja dess begäran om ändring av datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt.

43 Klaganden kan härvidlag inte med framgång hävda att det, flera år efter beslutet om beviljande, har uppstått tvivel om huruvida upphörandedatumet är riktigt. De upplysningar som CPVO lämnade, på klagandens begäran, om metoderna för att beräkna giltighetstiden för gemenskapens växtförädlarrätt utgör inte heller nya omständigheter som motiverar att klaganden – som avstått från att i tid utnyttja de rättsmedel som var tillgängliga för den enligt förordning nr 2100/94 – kan lämna in ett överklagande av CPVO:s beslut om avslag på begäran att ändra det datum som tvisten rör, och på det sättet kan kringgå fristen för att överklaga beslutet om beviljande (se, analogt, dom av den 14 juni 2018, Spagnolli m.fl./kommissionen, T-568/16 och T-599/16, EU:T:2018:347, punkt 131).

44 Nyssnämnda konstateranden påverkas inte heller av domen av den 20 december 2017, Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995), vilken klaganden har åberopat till stöd för sin uppfattning. I det mål som ledde till den domen hade upphörandedatumet för ett tilläggsskydd som ett nationellt organ hade beviljat för ett läkemedel nämligen visat sig vara felaktigt, med beaktande av en dom som domstolen senare meddelat med anledning av en begäran om förhandsavgörande (dom av den 20 december 2017, Incyte, C-492/16, EU:C:2017:995, punkterna 23, 48 och 49). Detta innebär att en ny omständighet hade uppkommit i det målet, nämligen domstolens dom genom vilken metoderna för att beräkna giltighetstiden preciserades. Så är inte fallet i förevarande mål och den rättspraxis som klaganden har åberopat kan följaktligen inte tillämpas.

45 Av det anförda följer att talan inte kan bifallas såvitt avser den andra grundens första del.

– Den andra grundens andra del: Åsidosättande av artikel 53.4 i förordning nr 874/2009

46 Enligt klaganden hade överklagandenämnden fel när den, i punkt II.A.3 i det angripna beslutet, fann att överklagandet inte kunde grundas på artikel 53.4 i förordning nr 874/2009. Till stöd för sin ståndpunkt har klaganden framfört flera argument.

47 Klaganden har först anfört att den aktuella bestämmelsen innebär att CPVO är tvungen att rätta uppenbara fel. CPVO:s underlåtenhet att iaktta denna skyldighet kan dessutom överklagas enligt artikel 67 i förordning nr 2100/94, eftersom det handlar om ett beslut rörande införande i eller strykning av uppgifter i registret enligt artikel 87 i nämnda förordning. Även om artikel 67 i förordning nr 2100/94 tillämpas bokstavligen och ett sådant beslut därmed inte kan överklagas, ska ett överklagande enligt klaganden kunna ske enligt den allmänna unionsrättsliga principen att ”varje person har rätt till en effektiv domstolsprövning av ett beslut som åsidosätter en i fördragen fastslagen rättighet”, eftersom det finns anledning att anse att denna formulering omfattar en sådan rättsakt som förordning nr 2100/94.

48 Klaganden har vidare hävdat att ändringen av datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt, såsom detta datum har förts in i registret, kan påverka rättssäkerhetsprincipen i mindre grad än de mer väsentliga ändringar som kan följa av att ett beslut omprövas. Till stöd för sin uppfattning har klaganden åberopat domen av den 20 december 2017, Incyte (C-492/16, EU:C:2017:995). Enligt klaganden är införandet av väsentlig information om gemenskapens växtförädlarrätt i registret dessutom avsett att skapa en tillförlitlig informationskälla och att på så sätt säkerställa den rättssäkerhet som är nödvändig för att skydda tredje mans intressen. Det finns följaktligen anledning att rätta ett fel i registret, oberoende av om en viss tid har förflutit.

49 Klaganden har därefter gjort gällande att det inte föreskrivs någon frist inom vilken uppenbara fel ska rättas enligt artikel 53.4 i förordning nr 874/2009. Någon sådan bestämmelse finns nämligen inte i förordning nr 874/2009. Till stöd för sitt argument har klaganden åberopat den dom som Raad van State (Högsta förvaltningsdomstolen, Nederländerna) meddelade den 18 februari 2015 i målet Syngenta mot den nederländska patentmyndigheten. Klaganden har påpekat att det i den unionsbestämmelse som var relevant i det mål som ledde till den domen inte föreskrevs någon frist för att rätta ett fel, och har gjort gällande att detsamma gäller beträffande artikel 53.4 i förordning nr 874/2009.

50 CPVO har bestritt klagandens argument.

51 Tribunalen finner, utan att frågan huruvida ett beslut av CPVO enligt artikel 53.4 i förordning nr 874/2009 kan överklagas enligt artikel 67 i förordning nr 2100/94, att det fel som klaganden har gjort gällande inte omfattas av tillämpningsområdet för nämnda artikel 53.4.

52 Enligt lydelsen av artikel 53.4 i förordning nr 874/2009 ska nämligen språkliga fel, skrivfel och uppenbara fel i CPVO:s beslut rättas. Det följer av denna lydelse att rättelser som görs med stöd av denna bestämmelse endast kan avse rättelser av stavfel, grammatiska fel, skrivfel – såsom fel i parternas namn – eller fel som är så uppenbara att ingen annan text är tänkbar än den som följer av rättelsen (se, analogt, dom av den 9 september 2011, dm-drogerie markt/harmoniseringsbyrån – Distribuciones Mylar (dm), T-36/09, EU:T:2011:449, punkt 73).

53 Med hänsyn till vikten av den tvingande karaktären hos artikeldelen i ett slutligt beslut som antagits av en behörig myndighet och för att säkerställa att rättssäkerhetsprincipen iakttas, ska regeln som i undantagsfall medger senare rättelser av ett sådant beslut tolkas restriktivt. Begreppet ”uppenbart fel” avser följaktligen endast uppenbara fel av formell art, såsom skrivfel, vars felaktiga karaktär klart framgår av innehållet i själva beslutet och som inte påverkar det meddelade beslutets räckvidd och materiella innehåll, såsom dessa följer av artikeldelen och skälen i beslutet. Däremot kan begreppet ”uppenbart fel”, i den mening som avses i artikel 53.4 i förordning nr 874/2009, inte avse ett fel som medför att det angripna beslutets materiella innehåll blir ogiltigt (se, analogt, dom av den 14 december 2006, Gagliardi/harmoniseringsbyrån – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU), T-392/04, ej publicerad, EU:T:2006:400, punkt 55, och dom av den 18 oktober 2011, Reisenthel/harmoniseringsbyrån – Dynamic Promotion (Spjällådor och korgar), T-53/10, EU:T:2011:601, punkt 35).

54 I förevarande fall har klaganden begärt ändring av datumet för upphörande av gemenskapens växtförädlarrätt för sorten Siberia. En sådan ändring skulle påverka räckvidden av och det materiella innehållet i beslutet om beviljande, i vilket giltighetstiden för detta skydd fastställs. En sådan ändring skulle nämligen förutsätta att det först fastställdes hur förordning nr 2100/94 ska tolkas, bland annat med avseende på de bestämmelser i förordningen som är relevanta för att beräkna giltighetstiden. Klaganden och CPVO har för övrigt inte kunnat enas om denna tolkning, trots att deras skriftväxling pågått under flera år. Av detta följer att klagandens begäran om ändring inte kan anses utgöra en begäran om rättelse av ett språkligt fel, skrivfel eller uppenbart fel, i den mening som avses i artikel 53.4 i förordning nr 874/2009.

55 Eftersom villkoren för att tillämpa artikel 53.4 i förordning nr 874/2009 inte är uppfyllda i detta fall, kan klaganden inte vinna framgång med sina argument att dess överklagande kan tas upp till prövning enligt denna bestämmelse.

56 Mot bakgrund av det ovan anförda kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den andra grundens andra del, och därmed inte såvitt avser någon del av den andra grunden.

Den första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten genom att CPVO:s överklagandenämnd underlät att pröva ett argument som hade framförts inför nämnden

57 Klaganden har hävdat att CPVO:s överklagandenämnd åsidosatte sin motiveringsskyldighet genom att inte pröva klagandens argument om en skyldighet för CPVO att ex officio rätta de fel som förekommer i registret.

58 CPVO har bestritt klagandens argument.

59 Det ska erinras om att enligt artikel 75 i förordning nr 2100/94 ska CPVO:s beslut motiveras. Denna skyldighet har samma omfattning som den som har stadfästs i artikel 296 FEUF (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 februari 2019, Braeburn 78 (11078), T-177/16, EU:T:2019:57, punkt 43). Enligt fast rättspraxis om artikel 296 FEUF har motiveringsskyldigheten det dubbla syftet att dels ge den som berörs av beslutet kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden så att denne kan tillvarata sina rättigheter, dels göra det möjligt för unionsdomstolen att pröva beslutets lagenlighet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 10 maj 2012, Rubinstein och L'Oréal/harmoniseringsbyrån, C-100/11 P, EU:C:2012:285, punkt 111, dom av den 30 juni 2010, Matratzen Concord/harmoniseringsbyrån – Barranco Schnitzler (MATRATZEN CONCORD), T-351/08, ej publicerad, EU:T:2010:263, punkt 17, och dom av den 27 mars 2014, Intesa Sanpaolo/harmoniseringsbyrån – equinet Bank (EQUITER), T-47/12, EU:T:2014:159, punkt 24).

60 Motiveringsskyldigheten kan uppfyllas utan att det är nödvändigt att lämna uttryckliga och uttömmande svar på alla de argument som en sökande eller klagande framfört, förutsatt att CPVO anger de faktiska omständigheter och rättsliga överväganden som är av väsentlig betydelse för beslutets systematik (dom av den 23 februari 2018, Gala Schnico, T-445/16, EU:T:2018:95, punkt 28 (ej publicerad) och där angiven rättspraxis).

61 Det framgår även av fast rättspraxis att frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet. Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 296 FEUF inte ska ske endast utifrån rättsaktens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området (dom av den 29 september 2011, Elf Aquitaine/kommissionen, C-521/09 P, EU:C:2011:620, punkt 150, och dom av den 21 december 2016, Club Hotel Loutraki m.fl./kommissionen, C-131/15 P, EU:C:2016:989, punkt 47).

62 Det framgår av det angripna beslutet att överklagandenämnden ansåg att CPVO:s beslut att inte utöva sin befogenhet att ex officio rätta de fel som förekommer i registret – om det antas att myndigheten har en sådan befogenhet – inte kan överklagas enligt artikel 67 i förordning nr 2100/94. Överklagandenämnden tillade att ett sådant negativt beslut inte heller utgör ett beslut rörande införande i eller strykning av uppgifter i registret enligt artikel 87 i nämnda förordning. Nämnden fann även att artikel 53.4 i förordning nr 874/2009 inte skulle tillämpas i ett sådant fall.

63 Av detta följer att överklagandenämndens beslut innehåller en tillräcklig motivering.

64 Följaktligen kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den första grunden och därmed ska överklagandet ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

65 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

66 CPVO har yrkat att klaganden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet ska CPVO:s yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen)

följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) Siberia Oriental BV ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Gemenskapens växtsortmyndighet (CPVO).

Marcoulli Iliopoulos Norkus

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 juni 2020.

Underskrifter